Thesis Title

The 24-hour Lithium Plasma Level as a

Prognosticator of Appropriate Lithium

Doses

Author

Miss Kanittha Mongkonthep

M.Sc.

Pharmacology

Examining Committee:

Assistant Prof. Dr.Chaichan Sangdee

Chairman

Associate Prof. Dr.Pairat Pruksachatkunakorn

Member

Kanthawatana Dr.Sukanya

Member

Abstract

requirement for daily Study of individual maintenance dosage predicted from single blood sample collected at 24 hours after 600 mg oral loading dose performed in 32 subjects. Of these 32 subjects, 7 were normal volunteers, and the rest (25) were psychiatric patients whom lithium therapy was recommended. Each subject was given a single 600 mg oral dose of lithium and a blood specimen was obtained 24 hours later to determine the plasma The subjects then received lithium at the lithium level. daily maintenance dosage selected from the nomogram suggested by Cooper and associates during the following 14 Plasma lithium levels were determined on Day 3, 5, 7 a flame photometer. Of these 32 subjects who and 14 by received these daily maintenance dosage regimen, only 12 subjects (11 psychiatric patients and 1 normal volunteers) had plasma lithium levels at steady-state within therapeutic The overall success rate in our study was 37.5%. range. Therapeutic plasma levels of lithium were reached at 5.73 ± days in patient subjects(n=11) and 3 days in 1 volunteer subject. The individual daily lithium dosage regimen from the nomogram was compared to the dose calculated from the individual's body weight. We found that there were more than 25% differences in lithium daily dosages between the two methods in 24 subjects (75%). Using linear regression and steady-state lithium concentrations obtained from the L.D. method, the predicted steady-state lithium concentration by the B.W. method would probably have reached therapeutic level in 25 subjects (81.25%) comparing to 12 subjects (37.5%) by the L.D. method (p=0.002). The failure of using the L.D. method of Cooper and associates in the present study was due mainly to the problem of patient noncompliance. ights reserv

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ระดับลิเธียมในพลาสมาที่ 24 ชั่วโมงเป็นตัวคาดหมาย

ขนาดสิเธียมที่เหมาะสม

ชื่อผู้เขียน นางสาวกนิษฐา มงคลเทพ

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเภสัชวิทยา

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.ชัยชาญ แสงดี ประธานกรรมการรศ.นพ.ไพรัตน์ พฤกษชาติคุณากร กรรมการ

ดร.พญ.สุกัญญา คันธาวัฒน์ กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาวิธีคาดหมายขนาดลิเธียมที่เหมาะสม โดยใช้ระดับลิเธียมใน พลาสมาที่เวลา 24 ชั่วโมงหลังรับประทานลิเธียมในขนาดทดสอบ ทำในผู้รับการทด สอบ 32 ราย ประกอบด้วยอาสาสมัคร 7 ราย และผู้ป่วยจิตเวช 25 รายซึ่งสม ควรได้รับการรักษาด้วยยาลิเธียม ผู้รับการทดสอบแต่ละรายจะรับประทานลิเธียม ขนาด 600 มก และ 24ชั่วโมงต่อมา ได้รับการตรวจเจาะหาระดับลิเธียมใน พลาสมา หลังจากนั้นให้ผู้ป่วยรับประทานลิเธียมในขนาดที่ขึ้นกับระดับของลิเธียมที่ 24ชั่วโมง ตามตารางของคูเปอร์และคณะ เป็นเวลา 14 วัน และทำการเจาะ ตรวจระดับลิเธียมในพลาสมา ในวันที่ 3, 5, 7 และ 14 การวัดระดับลิเธียมใช้ เฟลมให้เตมิเตอร์ จากผู้รับการทดสอบ 32 ราย มีเพียง 12 ราย (ผู้ป่วยจิตเวช 11 ราย และ อาสาสมัคร 1 ราย)มีระดับลิเธียมในพลาสมาที่ภาวะคงที่อยู่ในระดับ รักษา อัตราสาเร็จในการศึกษาครั้งนี้เป็น 37.5% ในผู้ป่วยจิตเวชระดับลิเธียมใน พลาสมาจะถึงระดับรักษาใช้เวลานาน 5.73 ± 1.62 วัน ในอาสาสมัครใช้เวลา

3 วัน เมื่อเปรียบเทียบขนาดลิเซียมที่คาดหมายจากระดับลิเชียมในพลาสมากับขนาด ที่คาดหมายจากน้ำหนักเราพบว่าผู้รับการพดสอบ 24 ราย (75%) มีขนาดลิเซียมที่ ดาคหมายจากวิธีทั้งสองแตกต่างกันมากกว่า 25% การคำนวนขนาดที่เหมาะสมโดย วิธีการใช้น้ำหนักตัว โดยอาศัยระดับลิเซียมที่ภาวะคงที่ตามวิธีของคูเปอร์ คาดว่า ลิเซียมจะถึงระดับที่ได้ผลในการรักษา 25 ราย (81.25%) เปรียบเทียบกับวิธีการของคูเปอร์ซึ่งมีเพียง 12 ราย (37.5%) ความล้มเหลวในการใช้วิธีการของคูเบอร์ในการศึกษาครั้งนี้ มีสาเหตุใหญ่มาจากการที่ผู้ป่วยไม่รับประทานยาตามที่ แพทย์สั่ง

E MAI